

Ve dvanáct skončilo nahrávání
předem poúkrábané desky
hráči se učesali - tak ahoj
ahoj a mějte se tu hezky
a já mám dojem že to co si kašdej z nás
doma sám pro sebe hraje
nikdo nikdy v týdle zemi
na desku nenahraje
Zbyli jsme dva co zašli na jedno pivo
do kantýny na stojáka dole
upocený lidi stáli frontu na oběd
a jedli na úpinavým pocákaným vikslajvantovým stole
zachytil jsem jejich závistivej pohled -
- jak to že je otravujem?
známe jenom kanape chlast a zadní lóže kina
a ráno nemusíme vstávat protože nikde nepracujem
styděl jsem se za sebe i za ně
chtělo se mi tančit hulákat a zpívat -
- čí je to vina že jsem zůstal stát a mlčel?
Nevím asi se bojím neumím to jinak
Ne to není proti dělníkům - do hajzlu s písničkama
ti u soustruhů dávno věděj svoje
to je pro vás byrokrati s bílejma límečkama
co berete ten svůj život
jako umaštěnej bůček vstoje
pro lidi co se drzej dál svejch míst
lící a žaludečních vředů
ne takhle žít a umřít nechci neumím nedovedu
Vyšli jsme do deště
s nedopitejma půllitrama v ruce
a já povídám - člověče my kradem!
Nevadí - povídá - poňleme ho zítra poťtou
nebo příťtě ůoupnem na pult zadem
my kradem párkrát za život
a voni kradou pětadvacetkrát za den
tak jsme šli dál a děš nám padal
z nebe do půllitrů volným pádem
Nastoupil jsem s půllitrem do tramvaje
chtěl jsem se dostat na chvíli mezi lidi
chtěl jsem se jenom na malou chvíli schovat
a chlápek v košáku z krokodýlí kůže
za mnou začal pod aktovkou onanovat
zápach z tý umaštěný kantýny
se za mnou do tramvaje natáh
a úplně jiný blues
který nikdy nikdo v týdle zemi na desku nenahraje
se za mnou táhlo domů v patách